

Wõta ja loe!

№ 11. — 4. aastapäev.

Surmalaps on inimene!

Ei ole kindlamat tõsiasja kui see: Surma laps on inimene. See on paratamatult igalhe oja ja iga inimene kannab otsal surmapitsserit. Surm ei tunne seisuste vahesid, ühesuguselt niidab ta kõiki. Rikkad mõivad end wabaks osta karistustest oma ekstimuste puhul, kuid surma ei saa ära osta. Sureb rikas kui waene, tark kui rumal. Ja tihti paraku, siis kui me kõige wähem sellele mõtleme. Ta mõib kosta kui kõue mürin selgel päewal ning kui pikke kargatus, nagu see tuli sellele rikkale mehele ewangeeliumis, kellele kesk ilusamaid tulewiku plaane kostis Isjanda hää: „Sina meeletu! Täna öösel nõutakse sinu hing sinult, aga kellele saab kõik, mida sa oled kogunud?“

Kuid, kui wähesed fisksi mõtlewad sellele! Ja kui wähest teatud sündmuste puhul tahawad tulla need tõstjemad mõtted, siis plüktakse neid ära peletada kõiksugu lõbustustega. Nagu oleks surm weel wäga kaugel. Ja pimesilmi läheb inimene edasi — wastu surmale, kuni kord surm ta oma sillesusse haarab. Läheb igawikku, kuid ettewalmistamata. Oo, kuidas inimesed endid walmistawad pidude ja muude sündmuste wastu, kuid seal seisab ees ääretu igawik ja inimesed ei hooligi sellest, ega tee mingisuguseid ettawalmistusi. Ja nii ärkawad nad kord oma lõbude ja uskmatuse uimast igaweses ajas Jumala kohtujärje ees ning peawad aru andma oma raisatud elust. Etis on hilja weel midagi parandada ja heaks teha. Pattude kogusumma wajutab hukatuse öösse.

Oo, et sa mõistlik oleksid ja hoolega hakkaksid end ettewalmistama selle suure sammu wastu, et see sind äktselt tabades ei leiaks armetus olukorras. Mõtle, kui ja sured kesk oma prasstinguid ja patu elu! Keski tantfukeerist on ta mitmeid tabanud. Milline saatus ootab sind igawikus? Kas igawene hukatus wõi igawene õndsus? Matt. 25: 46. Sinu uskmatuse ja kergemeel jätawad sind häbisise sel päewal. Ainus parim ettewalmistus on see, et meelt parandades tuleb Jeesus juure ja teda kui oma Õnnistegijat wastu wõtad, andes kogu oma elu tema kätte. Tema veri teeb puhtaks kõigest patust. 1. Joh. 1: 7. Joh. 3: 16. See seda ja weel praegu! S.

Rutta, ainult rutta!

„Ratju, et sa oma hingega pääsed, ära waata mitte enese tahta, ja ära jää mitte seisma kõige lageda peale.“
1. Moos. 19: 17.

Runingas Heinrich VIII ajal oli Inglisemaal kombeks kirja ümbrikule kirjutada: „Rutta, ainult rutta! Rutta oma hinge eest!“

Postitalitust ei olnud sel ajal veel olemas, waid iseäralised kullerid wedasid maakondade wahel teateid, ja kui nad asjata teel wiibisid, poodi nad üles. Paremaks meeletuletuseks oli jägedasti veel ülalmainitud lause alla wõllapuu poodud mehega joonistatud.

Igawese elu teel peab ka ruttama; see, kes seisatab ja aega wiidab, läheb kaduma igawesele elule nagu Loti naine. Seisatamine usuteel wõimaldab pahedele meile külge karata ja meid murda ning mõnda muudki pahet tuleb sellest, seepärast:

Rutta, ainult rutta edasi usuteel, waatamata sellele, mis saatan meelituseks wälja on pannud.

Dige alus.

Dr. Torrey jutustab järgmisest juhtumusest:

Rord õhtul pidin asendama kedagi pastorit Chikagos. Jumalateenistuse lõpul tuli mu juure keegi teise koguduse pastor ja ütles: „Meie koguduses on keegi noormees, kes oleks tahtnud saada kirikuõpetajaks. Kas te wõiksite ehk temaga kõneleda?“

Ma wastasin: „Saatke ta minu juure.“

Määratud ajal tuli noormees, olin üllatatud ta puhtsüdamliku, kõrgemeelse ja väga awameelse näo üle. Ma waatasin talle ja ütlesin: „Teie õpetaja ütles, et Teie soovite saada ka õpetajaks?“

„Ja, nii see on,“ wastas ta.

„Lubage Teile esitada järgmine küsimus: Kas olete kristlane?“

„Muidugi olen ma seda,“ wastas tema. „Ma olen kaswatatud kristlaseks, ja ma ei kawatse maha jätta oma wanemate õpetust.“

Siis küsisin talt: „Aga olete Teie uuesti sündinud?“

„Mis?“ küsis ta.

„Kas olete kunagi ülalt sündinud? Jumal ütleb: kui keegi ei sünni ülalt, siis ei wõi tema näha jumalariiki. (Joh. 3:3). Aga kas teie olete ülalt sündinud?“

Seepeale wastas tema mulle: „Ma ei saa aru, mis üle Teie mind küsitelete? Ma pole omas elus midagi sarnast kuulnudki!“

Siis ütlesin: „Mu sõber, kas Teie ka teate, et olete tetnud suurima pattu, misliht üks inimene ial wõib teha?“

„Ei,“ tähendas ta, „ma pole selles süüdi. Te pole mind wist hästi mõistnud. Ma olen hästi kaswatatud. Mu elu on sentajanti olnud laitmata. Mina ei ole wõinudki teha seda suurimat pattu, mida inimene ial wõib teha; mitte mingil tingimusel.“

Siis küsisin talt: „Misjuguist pattu armate siis suurimaks?“

„Muidugi“, wastas ta, „tapmine.“

„Te eksite wäga. Lugege, olge head, mis Jeesus meile sellest ütleb. Seejuures awasin Piiblist Matteuse 22:37, 38 ja palusin teda seda kirjakohhta lugeda. Ja ta luges: „Jeesus ütles temale: Armasta Jsandat Jumalat kõigest omast südamaft, kõigest omast hingest ja kõigest omast meeleft — see on kõige esimene ja suurim käsusõna.“

„Misjugune käsusõna see on?“ küsisin. Ta wastas: „See on

esimene ja suurim käfusõna.“ — „Kui see on nüüd esimene ja suurim käfusõna, siis mis on siis esimene ja suurim patt?“,

„Nimetatud käfusõna mittepidamine.“

„Kas teie olete seda pidanud? Armastafite Te Jumalat kõigest omast südamest? Andsite Jumalale igalpool esimese kohta, s. o. Teie teenistuskohas, poliitikas, meelelahutustis, õppimises, üheshõnaga — igalpool?“

„Ei, härra,“ ütles ta, „Tema pole minu juures olnud seda kohta.“

„Tähenداب, mis Te siis olete teinud?“

„Ma olen rikkunud esimese ja suurima Jumala käfusõna; olen teinud selle esimese ja suurima patu, mida inimene iial võib teha, kuid ma ei tunnistanud seda omas elus.“

On nüüd süü selgunud, siis leiame kohtuotsuse Heseekieli prohvetikuulutustist peat. 18, s. 4. „Sina, kes pattu teeb, peab jurema.“ Meile selgub see järgmises sõrbluses:

Oklandi määruste järele peavad kõik sõitjad hoiduma pahemale poole tänamat, New-Yorgis aga nõutakse, et kõik sõitjad hoiduksid paremale poole tänamat. Nüüd kujutleme, ma sõidan New-Yorgis ja hoian pahemat kätt teed. Mind wiitakse politseisse; kuid ma waidlen wastu: Aga Uuel-Meremaal pidime ju hoiduma pahemat kätt.“ — „Te üle ei mõisteta ju mitte Uue-Meremaa seaduse järgi kohtu,“ oleks mulle wastatud, „meil pole asja teiste maade ettekirjutistega. Teie aga olete kohustatud alluma siinsele määrusile.“

Seepärast kuiwõrt asi puutub Jumala käfusõnasse, siis olen ma kadunud, aga et Jumala käfusõnad on ainuke mõõdupuu, mille järele minule mõistetakse igawikus kohut, siis olen ma lootusetu kadunud!

Minu oma mõtted ja samuti mu sõprade sõnad ei tähenda mulle midagi; mu kohtuotsus oleneb ainult sellest, mis Jumal on wõlnud. Pealegi, et Tema otsuse järele kõik on pattu teinud, siis et wõiks me sõbrad meid aidata: nemad seisawa samuti kohtu all.

Kuid sama Piibel räägib meile Jeesusest Kristusest ja Sellest, kes end nimetas Jumala Pojaks. Nähes, et inimesed hukkumas patudes, ütles Ta oma Isale: „Isa! Mu elu on puhas, patuta, piha. Mu elu kuulub mulle. Luba mind ära anda oma piha elu inimese patuse hinge eest, et talle seega anda wabaduse.“ Ja Jumal wastas: „Mine“. Kristus ütles meile Joh. 3: 16: „Nõnda on Jumal maailma armastanud, et Ta oma ainusündinud Poja meile andis, et ükski, kes Temasse usub, ei pea hukkuma, waid et igawene elu temal peab olema.“ Kui Jeesus Kristus tõesti on Jumala Poeg, siis oleme kindlad oma pääsmises.

Häwitaw mõju.

See südamest tulewad wälja surjad mõtlemised, tapmised, abielurikkumised, hoorajahid, wargused, waletunnistused, teotamised? Matt. 15: 19,

Jawa ja teiste Sunda saartel leidub üks mürgipuu, mis oma lõhnaga õhu ära rikub, igasuguse taimeraswu enda ümber häwitab ja ka inimesi, kes tema lähedusse tuleb, uimastab. Nii lähed ka meelte-

lõbuga. Kes seda puud endas kaswada lafeb ja weel kultiveerib, saab tema lõhnast peagi uimastatud.

„Minus ei ela mitte head“, j. t. minu lihas, ütleb Paulus.

Südamest tulewad wälja halwad mõtted, tulewad mürk-aurud. Kes nendes wiibib — sureb. Inimene loomult on halb, mitte hea. Seepärast peab teda muudetama Jeesuse Kristuse Waimu läbi. Siis ei ole ta endale ega teistele kahjuks.

Ainult abituile abi.

Jssand tõstab üles ainult mahajäetuid,

Teeb termeks ainult haigeid,

Kingib nägemise ainult pimedatele,

Aratab ainult furnuid elusse,

Lunastab, päästab ainult patuseid.

Saulud.

Wiisil: Argate, nii wahid hütüwad. P. 355.

Jumalate Jumal kuule, Kui tõstame su templi poole Siin usus oma palwe käed! Püha, auhine Jehoowa, Sa wägew maa ja taewa looja, Sind kummardawad taewa wäed. Rõikide kuningas, Tundmata jaladus, Kõrge wägi, Suur oled ja, Suur oled ja! Suur on su arm ja heldus ka!

Suur on sinu elu-ase, Ei maa ja taewa ruumidesse Sa mahu omas suuruses, Siiski mahud waese totta Ja tahad elu-aset wõtta Ka ühe waga hinge sees; Sa elad walguses, Ei sinu filma ees Warjul ole Ei midagi; Sa selgeste Rõik näed ja kuuled alati.

Wiisil: Pulmad on walmistud. P. 31.

Sa surid armuga, Jssand, mu eest, Ja päästsid werega Mind needmisest; Luba, mu Jeesuse, Et wõiksin midagi Ka teha sinule, Su armu eest!

Sa ennast ohwerdand, Jeesus, mu eest, Mind wälja armastand Pattude seest; Mu kallis hinge kroon, Ma sulle ohwriks toon Rõik, mis mul iial on, Su armu eest.

Uut südant palun ma, Jssand, su käest, Mull' seda anna ja Su were wäest; Et wõin sind teenida Sõna ja teoga, Su auks elada, Su armu eest. (Wõib ka laulba wiisil: Sigemal Jumal Sull.)

Wastutaw toimetaja ja wäljaandja Peeter Sint. „Wõta ja loe“ hind à 2 senti 10 tükki — 15 senti. Nimub 1 x kuus. Wastab aastas 30 s., 1/2 a. 20 s., wälismaale 60 s. aastas. Tellige, lewitage ja paluge! Toetusi traktat-misjoni heaks, tellimisi ja kaastööd saata toimetaja aadressil — P. Sint Päikese 5—7, Tallinn. Tel. 446—22.

Nimub 18. septembril 1935.

„Külwaja“ — H. Raups — trükk. Keilas 1935.

EESTI
AR
RAHVUSRAAMATUKOGU